

ВІДГУК
офіційного опонента
доктора юридичних наук, професора, заслуженого юриста України
Корнякової Тетяни Всеволодівни
на дисертацію Ілінського Олександра Валерійовича
«Протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності»,
підготовленої на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Ступінь актуальності обраної теми. Ступінь актуальності обраної теми «Протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності» зумовлена глибинними трансформаційними процесами у сфері безпеки, економіки та правопорядку, що відбуваються в Україні в умовах триваючої військової агресії, воєнного стану та активної інтеграції до європейського і світового правового простору. Вказані обставини сприяють не лише ускладненню криміногенної ситуації, а й формуванню нових форм злочинної діяльності, зокрема транснаціональних організованих угруповань, які використовують воєнні виклики для отримання незаконних прибутків, розширення сфер впливу та уникнення відповідальності. У таких умовах протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності набуває особливого значення як один із ключових елементів забезпечення національної безпеки, економічної стабільності та захисту прав і свобод людини.

Практика діяльності правоохоронних органів та міжнародних інституцій свідчить про наявність низки системних проблем у сфері протидії зазначеному виду злочинності. До них належать недостатня ефективність механізмів міжнародного співробітництва, фрагментарність правового регулювання, складність ідентифікації та доведення транснаціональних злочинних зв'язків, а також використання злочинними структурами сучасних цифрових технологій, офшорних юрисдикцій та фінансових інструментів для легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. Водночас воєнний стан створює додаткові ризики, пов'язані з незаконним обігом зброї, гуманітарної допомоги, фінансових ресурсів, а також із залученням суб'єктів господарювання до протиправних

схем. Це зумовлює необхідність удосконалення як кримінально-правових, так і кримінологічних та організаційно-правових механізмів протидії таким проявам.

Водночас погоджуємося із автором, що у науковій доктрині відсутній комплексний і системний підхід до визначення сутності воєнної транснаціональної організованої злочинності, її структурних характеристик, детермінант, а також ефективних моделей протидії. Дискусійними залишаються питання співвідношення національних і міжнародних механізмів боротьби з такою злочинністю, ролі спеціалізованих правоохоронних органів, зокрема органів фінансового моніторингу та економічної безпеки, а також використання сучасних технологій у виявленні та розслідуванні відповідних кримінальних правопорушень. Недостатня розробленість цих аспектів обумовлює потребу у їх ґрунтовному науковому осмисленні з урахуванням сучасних викликів та міжнародного досвіду.

Таким чином, актуальність теми визначається необхідністю формування цілісної наукової концепції протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності, уточнення її кримінологічних та кримінально-правових характеристик, визначення ефективних механізмів запобігання, виявлення та розслідування таких злочинів, а також розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення діяльності правоохоронних органів і міжнародного співробітництва у цій сфері. Особливого значення набуває забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та дотриманням прав людини в умовах воєнного стану, що потребує належного нормативного та інституційного забезпечення.

З огляду на зазначене, дослідження проблематики протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності є надзвичайно актуальним як у теоретичному, так і в практичному вимірах, оскільки спрямоване на підвищення ефективності державної політики у сфері безпеки та правопорядку, зміцнення міжнародної взаємодії та забезпечення належного рівня захисту прав і свобод людини. Тому актуальність теми дисертаційного дослідження та визначених у ньому завдань для наукового пошуку не викликає сумнівів.

На актуальність дисертаційної роботи вказує також те, що обраний напрям дослідження відповідає пріоритетним напрямкам розвитку правової науки на 2021–2025 рр., затверджених загальними зборами НАПрН України 26.03.2021 р. № 12-21, а також узгоджується із положеннями Стратегії розвитку системи правосуддя та конституційного судочинства на 2021–2023 роки (Указ Президента України від 11 червня 2021 року № 231/2021), Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 24 березня 2021 р. № 119/2021), а також сучасними напрямами державної політики у сфері національної безпеки та протидії організованій злочинності в умовах воєнного стану. Тема дисертації затверджена у встановленому порядку та відповідає актуальним науковим і практичним потребам розвитку кримінально-правової науки та правозастосовної діяльності.

З цих міркувань є підстави стверджувати, що дисертаційне дослідження Лінського Олександра Валерійовича на тему «Протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності» має комплексний характер, важливе теоретичне та прикладне значення для вдосконалення механізму протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності, а тому має високий рівень актуальності.

Достовірність та обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертаційному дослідженні на тему «Протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності», у своїй більшості є належним чином обґрунтованими, логічно послідовними та переконливими. Автор продемонстрував високий рівень володіння методологією наукового пізнання, використав комплекс загальнонаукових і спеціально-наукових методів, а також залучив значний масив нормативних, доктринальних та емпіричних джерел, що забезпечило ґрунтовність, системність і міжгалузевий характер проведеного аналізу.

Дисертаційна робота відзначається високим теоретичним рівнем викладу матеріалу та глибиною наукового аналізу. Автор здійснив ґрунтовне

дослідження чинного кримінального законодавства України, виявив його прогалини та колізії, зокрема відсутність спеціального складу злочину щодо воєнних транснаціональних злочинних організацій, а також проаналізував практику його застосування. Важливим є те, що дисертант не лише констатує існуючі проблеми, але й пропонує конкретні шляхи їх вирішення, зокрема шляхом доповнення Кримінального кодексу України новою статтею 438-1, а також удосконалення механізмів міжнародного співробітництва та взаємодії правоохоронних органів .

Достовірність отриманих результатів забезпечується використанням широкої емпіричної бази, яка включає дані офіційної державної статистики, матеріали Єдиного реєстру досудових розслідувань, Єдиного державного реєстру судових рішень, а також інформацію правоохоронних органів щодо протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності у 2014–2025 роках. Окрім цього, автором використано результати власного соціологічного дослідження, проведеного шляхом опитування 1851 респондента, що суттєво підвищує рівень обґрунтованості сформульованих висновків та рекомендацій. Водночас наукові положення роботи спираються на критичний аналіз значного масиву наукових джерел, що забезпечує їх належний теоретичний рівень і практичну значущість .

Все наведене дозволяє стверджувати, що дисертаційне дослідження Ілінський О.В., виконане на актуальну та значущу тему, характеризується аргументованістю та достатньою обґрунтованістю запропонованих висновків та рекомендацій, що підтверджено належними емпіричними даними.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає в комплексному дослідженні проблем, що пов'язані зі змістом діяльності, яка стосується запобігання та протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності, та розробці на основі отриманих результатів обґрунтованих заходів, спрямованих на удосконалення національного правового механізму з означених питань. У роботі сформульовано низку положень, висновків і рекомендацій, що мають важливе теоретичне та практичне значення, зокрема:

вперше:

- з'ясовано зміст, сутність та сформульовано поняття «протидія війсьній транснаціональній організованій злочинності», а також доведено його теоретичне та практичне значення у контексті вирішення тих проблем, які детерміновані гібридною та відкритою військовою агресією росії проти України впродовж 2014-2025 рр., та необхідністю удосконалення у зв'язку з цим кримінально-правових засад відповідальності за вчинені злочини організаторами та учасниками даного виду злочинних об'єднань на території нашої держави;

- визначено основні шляхи і засоби, що здійснюються Україною в умовах воєнного стану для запобігання та протидії діяльності на її території суб'єктам війсьній транснаціональній організованій злочинності, у тому числі запропоновано доповнити чинний КК ст. 438-1 «Створення, керівництво воєнною транснаціональною злочинною організацією, а також участь у ній;

- встановлено роль міжнародно-правових актів в удосконаленні національного правового механізму запобігання та протидії війсьній транснаціональній організованій злочинності та розроблені у зв'язку з цим науково обґрунтовані пропозиції, що стосуються підвищення ефективності зазначеної діяльності та усунення існуючих прогалин і колізій у контексті тих правових та інших реалій з означеної проблематики, що детерміновані військовою агресією росії проти України впродовж 2014-2025 рр., а також необхідністю усунення, блокування, нейтралізації тощо причин, умов і корелянтів, які сприяють протиправній діяльності вказаним суб'єктам вчинення кримінальних правопорушень на території нашої держави;

- виведені кримінально-правові критерії оцінки злочинів, що вчиняються воєнними транснаціональними злочинними організаціями на території України, які дозволяють їх відмежовувати від кримінальних правопорушень, що передбачені ст. 255 КК, а також обумовлюють необхідність самостійної кваліфікації тих діянь, що пов'язані з організацією, управлінням та участю винних осіб у протиправній діяльності даного виду злочинних об'єднань (в

основу такого підходу покладені юридично значущі ознаки кримінально-правової характеристики вказаного складу кримінального правопорушення);

- сформульовані кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки злочинів, що вчиняються воєнними транснаціональними організованими злочинними угрупованнями на території України, до яких віднесені: а) діяльність таких видів злочинних об'єднань, що санкціонована державою-агресором; б) діяльність вказаних суб'єктів злочинів, що не санкціонована будь-якою державою; в) діяльність таких злочинних організацій, яка заборонена на міжнародно-правовому рівні; г) діяльність вказаних суб'єктів протиправної діяльності, внаслідок якої завдана шкода охоронюваним правам, законним інтересам і свободам фізичних і юридичних осіб; д) діяльність воєнних транснаціональних злочинних організацій, що спрямована на насильницьку зміну конституційного ладу, територіальної цілісності та державного суверенітету, а також на завдання економічної, інформаційної та іншої шкоди об'єктам правової охорони в Україні;

удосконалено:

- зміст кримінологічної характеристики кримінальних правопорушень, що вчиняються воєнними транснаціональними злочинними організаціями, шляхом їх виокремлення із загальної кількості суспільно небезпечних діянь, що офіційно обліковуються як такі, які посягають на мир, безпеку людства та міжнародного правопорядку (розділ XX Особливої частини КК України), та оцінки їх з огляду підвищеної суспільної небезпеки, специфічного суб'єкта злочину, явно протиправної мотивації та спрямованості умислу на вчинення воєнних злочинів, зв'язку з міжнародними терористичними організаціями, державами-агресорами та державами антинародними політичними режимами управління тощо, а також у силу тих правових прогалин і колізій, які мають місце у зазначеному Кодексі та детермінують розвиток даного виду злочинності в нашій країні;

- теоретико-прикладні підходи, що стосуються головних напрямів підвищення рівня взаємодії суб'єктів запобігання злочинам в Україні та загальноновизнаних міжнародних органів щодо протидії воєнним

транснаціональним організованим угрупованням, які вчиняють кримінальні правопорушення на території нашої держави, а саме: щодо санкційного режиму, який встановлюється стосовно таких суб'єктів злочинної діяльності; заборони їх функціонування у світі як учасників міжнародно-правових відносин; визнання таких організацій терористичними; обов'язкової екстрадиції організаторів та учасників таких злочинних об'єднань за запитом держави, на території якої вони вчиняли військові злочини;

дістали подальшого розвитку:

- теоретичні та практичні знання про стан наукових розробок, пов'язаних з протидією воєнній транснаціональній організованій злочинності, шляхом визначення рівня, предметності, ефективності, системності та повноти таких доктринально пошуків, а також визначення у зв'язку з цим необхідності активізації зусиль учених з означеної проблематики та обґрунтування за результатами проведеного аналізу її актуальності, теоретичної і практичної значущості, з урахуванням існуючих в умовах воєнного стану в Україні реальних ризиків і посягань на основи національної безпеки та інші об'єкти правової охорони, які визначені у чинному КК;

- теоретико-прикладні підходи, що стосуються змісту методології дослідження питань щодо протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності, а саме - доведено, що у ході таких наукових пошуків слід враховувати особливості суспільних відносин, які сформувались в Україні в умовах війни з росією, що, у свою чергу, обумовлює необхідність застосування при цьому специфічних методів, засобів і прийомів доктринальних розвідок, а також збору емпіричних, офіційних та інших матеріалів, що пов'язані з протиправною діяльністю на території нашої держави різноманітних воєнних транснаціональних злочинних організацій.

Повнота викладу наукових положень, висновків та рекомендацій, сформульованих у дисертації та в опублікованих працях. Теоретичні результати та висновки проведеного дослідження відображено у 10 наукових публікаціях, серед яких 4 – статті у фахових виданнях України; 5 – матеріали

наукових і науково-практичних конференцій, круглого столу та семінару; 1 колективна монографія, яка додатково відображає результати дослідження.

Достатньо обґрунтованою, логічною та послідовною є визначена автором структура дисертації, яка зумовлена предметом, метою та завданнями дослідження. Робота складається з анотації українською та англійською мовами, переліку умовних позначень вступу, двох розділів, логічно об'єднаних у дев'ять підрозділів, висновків, списку використаних джерел (290 найменувань на 36 сторінках), 6 додатків на 24 сторінках. Загальний обсяг дисертації становить 251 сторінку, з них основний текст – 191 сторінка.

У вступі дисертантом обґрунтовано вибір теми дослідження, окреслено сучасний стан та проблеми, виділено невирішені проблемні питання в межах обраного наукового завдання, окреслено необхідність та напрямки розв'язання виявлених суперечностей, які зумовлюють актуальність дослідження. Автором на належному рівні розкрито мету, об'єкт, предмет дослідження, сформовано його завдання, визначено методологічні та теоретичні основи, охарактеризовано методи дослідження, розкрито наукову новизну, теоретичне і практичне значення одержаних результатів, наведено інформацію про впровадження та апробацію результатів дослідження, а також вказано структуру та обсяг дисертації.

Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертаційному дослідженні на тему «Протидія війсьній транснаціональній організованій злочинності», у своїй більшості є обґрунтованими, логічно послідовними та переконливими. Робота відзначається чіткою структурою, що забезпечує послідовне розкриття предмета дослідження та досягнення поставленої мети.

У Розділі 1 «Стан наукових досліджень, поняття та методологія розробки теоретичних і прикладних засад, що стосуються протидії війсьній транснаціональній організованій злочинності в Україні» автором здійснено комплексний аналіз стану наукових розробок із зазначеної проблематики, що дозволило визначити рівень її дослідженості, виявити наявні прогалини та

обґрунтувати необхідність подальших наукових пошуків. Важливим здобутком є формування понятійно-категоріального апарату, зокрема уточнення змісту поняття «протидія воєнній транснаціональній організованій злочинності», а також визначення методологічних засад дослідження. Автор продемонстрував належний рівень володіння методами наукового пізнання, що забезпечило теоретичну основу для подальшого аналізу та формування обґрунтованих висновків.

У Розділі 2 «Кримінально-правова та кримінологічна характеристика воєнної транснаціональної організованої злочинності» дисертантом здійснено глибокий аналіз кримінологічних особливостей відповідного виду злочинності, визначено її суспільну небезпеку, специфіку суб'єктного складу та тенденції розвитку в умовах воєнного стану. Особливу увагу приділено кримінально-правовій характеристиці таких злочинів, а також розробці юридичних критеріїв їх оцінки. Практичну цінність мають сформульовані автором кваліфікуючі та особливо кваліфікуючі ознаки злочинів, що вчиняються воєнними транснаціональними організованими угрупованнями, які дозволяють відмежовувати їх від суміжних складів кримінальних правопорушень та підвищують ефективність правозастосовної діяльності .

У Розділі 3 «Головні напрями удосконалення правового механізму запобігання та протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності в Україні» автором запропоновано комплексний підхід до вирішення актуальних проблем протидії цьому явищу. Зокрема, визначено основні шляхи та засоби діяльності держави в умовах воєнного стану, обґрунтовано роль міжнародно-правових актів у вдосконаленні національного механізму протидії, а також розроблено пропозиції щодо підвищення рівня взаємодії між національними правоохоронними органами та міжнародними інституціями. Запропоновані автором рекомендації мають прикладне значення та спрямовані на усунення існуючих прогалин у законодавстві, підвищення ефективності кримінально-правових засобів протидії, а також удосконалення міжнародного співробітництва у цій сфері .

У висновках дисертації сформульовано наукові положення та одержані результати, що в сукупності спрямовані на вирішення важливого наукового завдання з розроблення теоретичних положень і науково обґрунтованих рекомендацій щодо забезпечення належного рівня протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності.

Загалом дисертаційна робота Ілінського О. В. є цілісною, завершеною та науково обґрунтованою працею, у якій автору вдалося комплексно розкрити проблематику протидії воєнній транснаціональній організованій злочинності, сформулювати теоретично значущі висновки та розробити практичні рекомендації, що мають важливе значення для розвитку кримінально-правової науки та вдосконалення правозастосовної діяльності.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації. Одночасно із численними здобутками та позитивними положеннями виконаного дослідження, загалом позитивно оцінюючи дисертаційну працю, зосередимо увагу на *окремих суперечностях та дискусійних положеннях*, які, на думку офіційного опонента, потребують або додаткової аргументації, або роз'яснень під час публічного захисту дисертації, зокрема:

1. Одним із центральних положень дисертації є авторське осмислення та використання категорії «воєнна транснаціональна організована злочинність», яку здобувач фактично подає як самостійну наукову і кримінально-правову конструкцію, пов'язану з необхідністю вдосконалення національного механізму протидії відповідним проявам злочинної діяльності. Разом із тим, попри безумовну актуальність самої постановки проблеми, слід зазначити, що у роботі не цілком переконливо розмежовано цю категорію із суміжними поняттями, які вже усталилися у кримінально-правовій та кримінологічній доктрині, а саме: «транснаціональна організована злочинність», «воєнні злочини», «злочинна організація», «терористична організація», «співучасть у вчиненні кримінального правопорушення». Сам автор наголошує, що відповідне явище, з одного боку, «повною мірою відображає усі ознаки злочинних організацій», передбачених ст.ст. 28, 255 КК України, а з іншого - розглядається як особлива форма

співучасті, яка на сьогодні не дістала самостійного нормативного закріплення. Однак саме цей підхід і потребував би значно чіткішого теоретичного опрацювання, насамперед у частині визначення системоутворюючих, відмежувальних та юридично релевантних ознак такого явища.

2. До числа найбільш важливих практичних результатів дисертаційного дослідження автор відносить пропозицію доповнити Кримінальний кодекс України новою статтею 438-1 «Створення або керівництво воєнною транснаціональною злочинною організацією, а також участь у ній». Безсумнівно, саме прагнення здобувача запропонувати конкретний нормотворчий механізм реагування на новітні виклики, пов'язані з діяльністю воєнізованих транснаціональних угруповань, заслуговує позитивної оцінки. Водночас така пропозиція має дискусійний характер і, на думку офіційного опонента, не отримала у роботі вичерпного обґрунтування. Насамперед ідеться про те, що здобувач не в повній мірі довів недостатність або непридатність уже чинних кримінально-правових норм для кваліфікації відповідних діянь. Передусім це стосується положень ст. 255 КК України, яка встановлює відповідальність за створення, керівництво злочинною організацією та участь у ній, ст. 258-3 КК України щодо створення терористичної групи чи терористичної організації, а також ст. 438 КК України, яка охоплює порушення законів та звичаїв війни. У роботі заявлено про існування прогалин, проте не завжди достатньо чітко показано, чому саме наявний нормативний інструментарій не дозволяє адекватно реагувати на описані автором форми злочинної діяльності.

3. Позитивно оцінюючи значний обсяг опрацьованої літератури і прагнення автора охопити широке коло наукових підходів, все ж слід відзначити, що підрозділ 1.1, присвячений стану наукових розробок проблем, пов'язаних із протидією воєнній транснаціональній організованій злочинності, значною мірою побудований за описовим принципом. У тексті дисертації простежується послідовне наведення прізвищ учених, загальних характеристик їхніх праць та вказівка на те, що ті чи інші автори торкалися окремих аспектів досліджуваної проблематики. Проте критичне осмислення відповідних

концепцій, їх зіставлення між собою, виявлення точок збігу й суперечностей, а також пояснення того, чому саме одні підходи є більш придатними для аналізу сучасних умов війни, а інші - менш переконливими, подані недостатньо повно. У результаті літературний огляд місцями сприймається не як інструмент побудови власної авторської концепції, а як розширений опис масиву наукових джерел.

4. Важливою перевагою дисертації є прагнення автора надати дослідженню емпіричну основу. У вступі зазначено, що емпіричну базу становлять дані офіційної статистики, ЄРДР, ЄДРСР, відомості Міністерства юстиції України, МВС України, Офісу Генерального прокурора, інформація Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також результати анонімного опитування 1851 респондента з числа науково-педагогічних працівників, представників правоохоронних органів і учасників бойових дій у п'яти областях України. Сам по собі такий обсяг задекларованих емпіричних джерел викликає позитивне враження та свідчить про намір автора вийти за межі суто теоретичного аналізу. Водночас саме емпіричний блок, з науково-методичної точки зору, потребував би істотно більшої деталізації. Зокрема, у поданому тексті не розкрито належним чином методику формування вибірки респондентів, принципи їх відбору, співвідношення груп опитаних, спосіб проведення опитування, характер питань анкети, межі статистичної похибки та критерії інтерпретації одержаних результатів. За відсутності цих даних важко повною мірою оцінити репрезентативність одержаної інформації і ступінь її придатності для формулювання узагальнених висновків.

5. Окремим предметом критичного зауваження є міжнародно-правовий компонент дослідження, який для такої теми має принципове значення. Автор неодноразово підкреслює роль міжнародно-правових актів в удосконаленні національного механізму запобігання та протидії військовій транснаціональній організованій злочинності, а також серед напрямів підвищення ефективності взаємодії називає використання міжнародних санкційних механізмів, визнання організацій терористичними, екстрадицію, взаємодію з міжнародними органами

та інституціями. Разом із тим аналіз цього блоку в роботі поданий переважно на загальному рівні. У дисертації бракує системного, розгорнутого дослідження конкретних міжнародних договорів, конвенцій та інших джерел, які могли б слугувати нормативною основою для кваліфікації, переслідування та міждержавної координації у справах, пов'язаних із діяльністю воєнізованих транснаціональних злочинних формувань. Так само недостатньо розкрито, які саме міжнародно-правові зобов'язання України у цій сфері вже імплементовані в національне законодавство, які імплементовані частково, а які залишаються на рівні політичних декларацій або загальних рекомендацій. Унаслідок цього міжнародно-правовий блок дисертації виглядає дещо фрагментарним: окремі інституції та механізми згадуються, але не завжди аналізуються як елементи цілісної системи.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що тема дисертації актуальна, сформульовані автором висновки й рекомендації є достатньо аргументованими, вирізняються науковою новизною і мають як теоретичне, так і практичне значення. Перелічені вище зауваження в цілому не впливають на високу позитивну оцінку роботи, оскільки спрямовані на уточнення чи доповнення окремих положень дисертації, а у низці випадків носять спірний чи дискусійний характер. Проявів порушення академічної доброчесності в ході ознайомлення із текстом дисертаційної роботи виявлено не було.

Таким чином, рецензована дисертація є кваліфікованою науковою працею, що містить результати здійснених автором досліджень. Отримані Ілінським Олександром Валерійовичем нові науково обґрунтовані результати в сукупності розв'язують поставлене наукове завдання, що має істотне значення як для доктрини кримінальної процесуальної науки, так і для практичної діяльності.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність в цілому, оформлення. Зміст дисертації відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності (081 – «Право»), робота пройшла належну апробацію. Дисертація є кваліфікованою, завершеною працею, у якій не виявлено порушень академічної доброчесності. Дослідження підготовлено зрозумілою, юридично і літературно грамотною

мовою. Оформлення дисертації загалом відповідає встановленим МОН України вимогам.

Отже, дисертація на тему «Протидія війсьній транснаціональній організованій злочинності» відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), наказу МОН України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (зі змінами від 12 липня 2019 року) і Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44), а її автор Ілінський Олександр Валерійович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:
заслужений діяч науки і
техніки України, завідувач кафедри
адміністративного і кримінального
права Дніпровського національного
університету імені Олеся Гончара,
доктор юридичних наук, професор

Тетяна КОРНЯКОВА